

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg er ganske klar over den konvertering, der i sin tid fandt sted, men det har intet med den balance at gøre, som jeg har draget frem, og det går ikke ind i dette driftsregnskab. Med hensyn til det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Tholstrup yderligere rejste om nedgangen i varelagrene, vil jeg gerne sige, at der har ikke fra 1950 til udgangen af 1951 været nedgang i varelagrene, men tværtimod en betydelig opgang, som kan skønnes at have en værdi af 400—500 mill. kr.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Den nedgang i varelagrene, jeg nævnte, var fra 1951 til 52.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Må jeg oplyse, at nedgangen fra 1951 til 1952, hvis der er nogen nedgang, i hvert fald er ganske ubetydelig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Den næste sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om udenrigstjenesten.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2516; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1207).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, det stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Bøgholm): Udvalget har delt sig i et flertal og et mindretal, idet det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby)

ikke har ment, det var en statslig opgave at udsende handelsattachéer. Der er enighed i udvalget om, at den meget ringe udvidelse af antallet af tjenestemænd, det drejer sig om, må anses for at være overordentlig moderat set i forhold til det store arbejdspress. Der er enighed om, at ministeriet bør have bemyndigelse til at kunne ansætte handels- og industriattachéer i tjenestemandstillinger, hvor det skønnes ønskeligt, og derigennem knytte dem nærmere til tjenesten, end tilfældet er i øjeblikket, hvor de er honorarlønnede.

Med hensyn til § 14 om kontorholdsudgifter vil jeg gerne gøre den bemærkning, at denne paragraf kun betegner en ajourføring af de gældende satser, der går tilbage til 1921. Den medfører således ikke nogen ny bemyndigelse for udenrigsministeriet, og det vil fremdeles være således, at hvis udenrigsministeriet ønsker at gå over de satser, der er nævnt i loven, må ministeriet i hvert enkelt tilfælde henvende sig til finansudvalget og indhente dets samtykke.

Det kunne måske være rigtigt i denne forbindelse at gøre opmærksom på, at i øjeblikket gives der kun kontorholdsudgifter, der ligger over de nuværende meget lave satser, til 11 konsulater og ialt til 41 konsulater af landets godt 600 konsulater, så den gældende lov er administreret med megen hensyntagen til statskassen.

Der er af udvalgets flertal i overensstemmelse med den højtærede udenrigsminister stillet et ændringsforslag til § 15. Det drejer sig her om den såkaldte disponibilitetsklasse, der blev indført ved loven af 1945, og som har vist sig at være overordentlig nyttig, da det derved bliver muligt at bevare tjenestemænd i tjenesten, selvom der en overgang ikke kan anvises dem nogen normal post. Det kan nævnes, at flere af vore ambassadører er passeret gennem denne disponibilitetsklasse. Denne klasse vil navnlig have betydning, hvor det drejer sig om omlægning af tjenesten eller nedlægning af legationer. Af de tre tjenestemænd, der findes i disponibilitetsklassen, er de to tjenestemænd, hvis ministerposter blev ophævet af sparsommelighedshensyn, og som nu udfører et højt kvalificeret arbejde i udenrigsministeriet.

Udvalgets flertal har ligesom den højtærede udenrigsminister været af den opfattelse, at den nugældende lovs formulering